

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: **J.J.**, nar. X., bytom P.S., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. M.P., S.V. proti žalovanému: **1/ N., a.s.**, so sídlom C., IČO: X., žalovanému **2/ JUDr. J.Č.**, N.H., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu N., a.s. so sídlom C., IČO: X., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 14 432,-- Sk**, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 1. decembra 2008, č.k. 3Cbi/17/2006-23 takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 1. decembra 2008, č.k. 3Cbi/17/2006-23 sa v napadnutej časti týkajúcej sa žalovaného 2/ **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 14 432,-- Sk uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6K 14/2005 na majetok úpadcu N., a.s. so sídlom C., IČO: X. je oprávnená čo do právneho dôvodu, výšky a poradia uvedeného v prihláške pohľadávky zo dňa 29.7.2005. Žalobu proti žalovanému 1/ zamietol. Žalovanému 1/ náhradu trov konania

nepriznal. Súčasne uložil žalovanému 2/ povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 10 327,-- Sk.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca navrhol určiť, že jeho pohľadávka vo výške 14 432,-- Sk prihlásená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6K 14/02 je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia.

V prejednávanej veci ide o pohľadávku, ktorú si žalobca ako zamestnanec uplatnil ako mzdový nárok proti podstate prihláškou zo dňa 29.7.2005.

Podľa § 31 ods. 1 písm. f/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, v priebehu konkurzného konania možno uspokojiť kedykoľvek pohľadávky proti podstate.

Podľa § 31 ods. 3 písm. b/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky podľa ods. 4, ktoré vznikli a sú splatné 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu.

Podľa § 31 ods. 4 písm. a/ bod 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, pracovnými nárokmi sú nároky úpadcových zamestnancov z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu, a to mzdové (platové) nároky.

Žalobca si v konkurznom konaní uplatnil nárok na vyplatenie mzdy za mesiace máj a časť júna 2005, ktorý nárok je podľa § 31 ods. 3 Zákona o konkurze a vyrovnaní nárokom proti podstate.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a úpadca uzavreli dňa 1. októbra 2004 pracovnú zmluvu s nástupom do práce od 1. októbra 2004 so zaradením ako robotník, v ktorej dohodli odmenu vo výške 37,50,-- Sk za odpracovanú hodinu, plus nočný príplatok a príplatok za prácu za sviatok. Dodatkom zo dňa 11. apríla 2005 bola pracovná zmluva zmenená v časti mzdových podmienok a odmena bola dohodnutá ako hodinová mzda vo výške 102,-- Sk.

Žalovaná 2/ v konaní nespochybnila platnosť v pracovnej zmluve, ako ani dodatku zo dňa 11. apríla 2005, ako ani to, že žalobca v období, za ktoré uplatňuje pohľadávku titulom náhrady mzdy bol zamestnancom úpadcu, ale spochybnila neúmernosť zvýšenia odmeny za prácu, dohodnutú v Dodatku zo dňa 11. apríla 2005. Pohľadávka žalobcu, ktorú žalovaná 2/

neuznala, tvorí rozdiel medzi zvýšenou odmenou dohodnutou v dodatku zo dňa 11.apríla 2004 a odmenou dohodnutou v pracovnej zmluve. Odmena, ktorá bola dohodnutá v pôvodnej pracovnej zmluve, bola iba vo výške minimálnej mzdy. V takejto výške mali odmenu viacerí zamestnanci úpadcu, čo žalovaná 2/ v konaní nespochybnila.

V konaní nebolo spochybnené, že Dodatok z 11.apríla 2005 k pracovnej zmluve zo dňa 1.októbra 2004 za úpadcu podpísala oprávnená osoba, preto súd uvedený dodatok považuje za platný. Súd má za to, že ohodnotiť prácu jednotlivých zamestnancov môže najlepšie ich zamestnávateľ. Dohodnutie minimálnej mzdy na pracovisku, ktoré aj od zamestnancov v postavení robotníkov vyžaduje určité znalosti a zručnosti, keďže prevádzka je v rozsahu cca 90% riadená automaticky, počítačmi, zamestnávateľ po určitom zapracovaní uznal za neprimerané. Preto ak úpadca ako zamestnávateľ ohodnotil prácu žalobcu tak, že dohodol hodinovú odmenu za prácu vo výške 102,-- Sk, súd má za to, že sa jedná o primeranú odmenu za vykonanú prácu. Preto priznanie odmeny, ktorá pracovníkovi patrí za vykonanú prácu dohodnutú v Dodatku zo dňa 11.apríla 2005, súd nepovažuje za dohodu uzavretú v rozpore s dobrými mravmi, a preto neplatnú. Keďže úpadca zmenil pracovnú zmluvu so žalobcom tak, že mu priznal odmenu vo výške 102,-- Sk za hodinu, súd pohľadávku žalobcu uplatnenú v konkurznom konaní považuje za oprávnenú, a to ako pohľadávku proti podstate tak, ako ju žalobca uplatnil v prihláške pohľadávky zo dňa 29.júla 2005.

Súd zamietol žalobu proti žalovanému 1/, ktorý pohľadávku žalobcu nerozporoval, a preto nie je v konaní pasívne legitimovaný a vyhovel žalobe voči žalovanej 2/, ktorá pohľadávku žalobcu neuznala.

V konaní bol žalobca úspešný voči žalovanému 2/, preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný žalovaný 2/ nahradiť mu trovy konania v celkovej výške 10 327,-- Sk. Žalovanému 1/, ktorý bol v konaní úspešný, trovy konania nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku, v časti ktorou bolo žalobe vyhovené vo vzťahu k žalovanému 2/, podal odvolanie žalovaný 2/ podaním zo 16.decembra 2008. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že pohľadávka žalobcu vo výške 14 432,-- Sk prihlásená v konkurznom konaní na Krajskom súde v Košiciach pod č.k. 6K 14/05 je sporná čo do pravosti, výšky a poradia. Žalovaný 2/ poukázal na to, že 17.marca 2005 bol podaný

návrh na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť N., a.s., C.. K uzatvoreniu dodatku k pracovnej zmluve došlo 11. apríla 2005, t.j. po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, o čom mal úpadca vedomosť, nakoľko v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo 224/2005 z 30.septembra 2005, bola úpadcovi dňa 22.marca 2005 doručená výzva, na základe ktorej mal zostaviť zoznam aktív, pasív, s uvedením svojich dlžníkov a veriteľov. Dňa 28.apríla 2005 bola žalovaná 2/ uznesením Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 6K 14/05 ustanovená za predbežného správcu konkurznej podstaty úpadcu. Dňa 2.júna 2005 Krajský súd v Košiciach uznesením pod sp. zn. 6K 14/05 vyhlásil konkurz na spoločnosť N., a.s., C.. Žalovaný 2/ zistil, že zamestnancom v zmysle dodatkov uzatvorených 11.apríla 2005 k pracovným zmluvám boli neúmerne, až niekoľkonásobne, navýšené mzdy týchto zamestnancov. Išlo o všetkých zamestnancov spoločnosti N., a.s., C.. Z osobného spisu žalobcu vyplýva, že tento mal uzatvorenú pracovnú zmluvu so zamestnávateľom N., a.s., G. z 1.októbra 2004 v zmysle § 43 Zákonníka práce na vykonávanie prác robotníka. Rozsah pracovnej doby bol stanovený na 40 hodín týždenne, mzdové podmienky 37,50,-- Sk za odpracovanú hodinu, príplatok za sviatok v rámci ustanovení Zákonníka práce mesačne s tým, že plat bude upravovaný v nadväznosti na úpravu minimálnej mzdy v znení zákona č. 346/99 Zb. v znení neskorších predpisov.

Od 1.októbra 2004 do 11.apríla 2005 (uzatvorenie dodatku) nedošlo k žiadnej úprave pokiaľ ide o mzdové podmienky u žalobcu.

Dňa 11.apríla 2005 v uzatvorenom dodatku došlo k zmene len v časti mzdové podmienky, v ktorých sa mení obsah pracovnej zmluvy s účinnosťou od 1.mája 2005 na hodinovú mzdu vo výške 102,-- Sk (predtým 37,50,-- Sk).

Takto navýšená mzda mala byť vyplatená v mesiaci jún za mesiac máj 2005, t.j. v mesiaci, kedy bol vyhlásený konkurz na úpadcu. Úpadca musel mať vedomosť o tom, že konkurz Krajský súd v Košiciach na základe predložených účtovných dokladov vyhlási, nakoľko úpadca evidoval vo svojom účtovníctve niekoľkomiliónové dlžoby voči svojim dodávateľom a vykazoval už od roku 2002 v celkovom hospodárení miliónové straty.

Z predložených účtovných dokladov v žiadnom prípade nevyplývalo, aby 11.apríla 2005 a následne došlo k akýmkoľvek zmenám v hospodárení a neexistoval ani najmenší predpoklad vytvorenia hospodárskeho výsledku - zisku. Z toho vyplýva, že niekoľkonásobné navyšovanie miezd zamestnancov úpadcu nemalo žiadne opodstatnenie v jeho hospodárení.

Úpadca mal možnosť navyšovania mzdy jednotlivým zamestnancom spätne niekoľko rokov až do roku 2005, avšak tak neurobil, nakoľko nemal dostatok finančných prostriedkov pri svojich miliónových dlžobách a výrobných stratách. Z toho dôvodu podľa názoru správcu konkurznej podstaty išlo o špekulatívne navyšovanie miezd po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Týmto špekulatívnym konaním úpadca spôsobil to, že v prípade, ak v konaniach o určenie pravosti pohľadávky všetkých zamestnancov úpadcu bude rozhodnuté o pravosti pohľadávky, ukráti uspokojenie pohľadávok ostatných konkurzných veriteľov, ktorých pohľadávky sú nesporné.

V napadnutom rozsudku sa uvádza, že správkyňa konkurznej podstaty nespochybnila platnosť Dodatku z 11.apríla 2005. Toto sa nezakladá na pravde, nakoľko samotný dodatok správkyňa spochybnila už tým, že vyplatila všetkým zamestnancom mzdy za mesiac máj 2005 podľa platne uzatvorených pracovných zmlúv a nie dodatkov a následne poprela pohľadávku tak žalobcu, ako aj ostatných zamestnancov. V rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa uvádza, že odmena, ktorá bola dohodnutá v pôvodnej pracovnej zmluve, bola iba vo výške minimálnej mzdy. Výšku tejto minimálnej mzdy si dohodol žalobca so zamestnávateľom ešte v roku 2004. Ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu sa správkyňa zaoberala opodstatnenosťou navyšovania miezd na základe uzatvorených dodatkov, pretože v zmysle týchto dodatkov mala vyplácať zamestnancom mzdy za mesiac máj a jún 2005. Podľa názoru správkyne konkurznej podstaty zamestnanci boli so svojimi mzdovými podmienkami spokojní, keď ich nemeni za obdobie niekoľkých rokov, až po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

U žalobcu nenastal taký dôvodný predpoklad, že sa žalobca zdokonalil vo vykonávaných činnostiach, keďže za tak dlhú pracovnú dobu mu zamestnávateľ žiadnym spôsobom jeho hodinovú odmenu neopravil až do 11.apríla 2005, kedy už úpadca si bol vedomý toho, že bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu a s najväčšou pravdepodobnosťou, že konkurz na spoločnosť N., a.s., C. bude vyhlásený.

Žalovaný 2/ má za to, že Krajský súd v Košiciach neúplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

K odvolaniu žalovaného v 2/ rade sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 18.februára 2009. Žalobca má za to, že prvostupňový súd rozhodol správne ak určil, že pohľadávka

prihlásená do konkurzu je nesporná. Navrhol odvolaniu žalovaného v 2/ rade nevyhovieť a potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní rozhodnutia v napadnutej časti, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2/ rade nie je dôvodné.

Žalovaný 2/ v odvolaní uplatnil ako odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento odvolací dôvod nie je v prejednávanej veci daný.

Predmetom odvolacieho konania je určenie, že pohľadávka žalobcu vo výške 14 432,-- Sk uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 6K 14/2005 na majetok úpadcu N., a.s., so sídlom C., IČO: X., je oprávnená čo do právneho dôvodu, výšky a poradia uvedeného v prihláške pohľadávky z 29.júla 2005.

Z obsahu spisu je zrejmé, že medzi zamestnávateľom N., a.s. a žalobcom bola 1.októbra 2004 uzatvorená pracovná zmluva v zmysle ust. § 43 Zákonníka práce. V zmluve bolo dohodnuté, že zamestnanec nastúpi do práce dňa 1.októbra 2004 ako robotník, s miestom výkonu práce L., okr. H.. Rozsah pracovnej doby bol dohodnutý 40,0 hod. týždenne, tiež boli dohodnuté mzdové podmienky: 37,50,-- Sk za hodinu. Výplatný termín bol 15.dňa nasledujúceho mesiaca a tiež bol dohodnutý príplatok za prácu za sviatok v rámci ustanovení Zákonníka práce. Tiež bolo dohodnuté, že plat bude upravovaný v nadväznosti na úpravu minimálnej mzdy v zmysle Zákona o minimálnej mzde č. 346/1999 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Dňa 11.apríla 2005 bol medzi zamestnávateľom N., a.s. C., zastúpeným Ing. J., predsedom predstavenstva N., a.s. a žalobcom uzatvorený Dodatok k pracovnej zmluve z 1.októbra 2004 v zmysle § 54 Zákonníka práce. Dohodnutý obsah pracovnej zmluvy v časti Mzdové podmienky sa zmenil s účinnosťou od 1.mája 2005 tak, že mzdové podmienky: zamestnanec bude odmeňovaný hodinovou mzdou vo výške 102,-- Sk/odpracovaná hodina. V dodatku je tiež uvedené, že podpisom dodatku k pracovnej zmluve zamestnanec súhlasí s uvedeným odmeňovaním.

Dňa 28.apríla 2005 Krajský súd v Košiciach vydal uznesenie pod č.k. 6K 14/05-18, ktorým ustanovil predbežného správcu JUDr. J.Č., N.H..

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 2.júna 2005 pod č.k. 6K 14/05-46 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka N., a.s., 067 41 C., IČO: X.. Za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. J.Č., advokátka, N.H.. Prihláškou z 29.júla 2005 si žalobca prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 14 432,-- Sk titulom nezaplateného zostatku čistej mzdy za mesiac máj 2005 a zostatku čistej mzdy za mesiac jún 2005. Svoju pohľadávku si prihlásil ako pohľadávku proti podstate. Na prieskumnom pojednávaní 12.januára 2006 správca konkurznej podstaty poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu vo výške 14 432,-- Sk a Krajský súd v Košiciach upovedomením a výzvou veriteľa z 13.apríla 2006 vyzval žalobcu na podanie žaloby do jedného mesiaca od obdržania výzvy.

V prejednávanej veci si žalobca svoju pohľadávku vo výške 14 432,-- Sk prihlásil ako pohľadávku proti podstate.

Podľa ust. § 31 ods. 1 písm. f/ zákona č.328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov, v priebehu konkurzného konania možno uspokojiť kedykoľvek pohľadávky proti podstate.

Podľa § 31 ods. 3 písm. b/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky podľa ods. 4, ktoré vznikli a sú splatné 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu.

Podľa § 31 ods. 4 písm. a/ bod 1, pracovnými nárokmi sú nároky úpadcových zamestnancov z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu, a to mzdové (platové) nároky, odmeny za pracovnú pohotovosť a odmeny z dohôd o pracovnej činnosti; mzdovým nárokom zamestnancov sú tiež zrážky zo mzdy zamestnanca vykonané na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré zamestnávateľ nepoukázal na určený účel.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý po správne zistenom skutkovom stave na základe vykonaného dokazovania a správneho právneho posúdenia veci dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu je oprávnená ako pohľadávka proti podstate tak, ako si ju uplatnil žalobca v prihláške zo dňa 29.7.2005.

Odvolačný dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., na ktorý poukázala žalovaná v 2/ rade, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 - 135 O.s.p..

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 - 135 O.s.p..

Žalovaná v 2. rade počas prvostupňového konania neoznačila a ani nepredložila súdu žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Vo svojom vyjadrení k žalobe z 20.novembra 2008 nespochybnila výpočet pohľadávky žalobcu, ktorú si prihlásil prihláškou z 29.júla 2005. Poukázala len na tú skutočnosť, že zo strany úpadcu nebol dôvod na uzatvorenie Dodatku k pracovnej zmluve z 11.apríla 2005, že došlo k zvýšeniu mzdy a k uzatvoreniu dodatku

k pracovnej zmluve po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, pričom nedošlo k žiadnym zmenám v pracovnej náplni žalobcu oproti predchádzajúcemu obdobiu.

Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 4b ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, po doručení návrhu dlžníka na vyhlásenie konkurzu alebo po doručení návrhu na vyhlásenie konkurzu súdom dlžníkovi, dlžník je povinný: a) zdržať sa konania smerujúceho k zmenšeniu jeho majetku s výnimkou bežnej obchodnej činnosti; b) na výzvu súdu zostaviť zoznam aktív a pasív s uvedením svojich dlžníkov, veriteľov a ich adries a odovzdať ho súdu v lehote ním určenej; táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že po doručení návrhu dlžníka na vyhlásenie konkurzu súdu, alebo po doručení návrhu na vyhlásenie konkurzu súdom dlžníkovi, nesmie dlžník zmenšovať svoj majetok, okrem bežnej obchodnej činnosti. Účelom tohto ustanovenia je zabrániť majetkovým dispozíciám dlžníka na úkor veriteľov. Ustanovenie § 4b ods. 1 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní nezabraňuje v konečnom dôsledku všetkým dispozíciám dlžníka s jeho majetkom, ale len takým, pri ktorých dochádza k zmenšeniu jeho majetku. Majetkom, ktorého zmenšenia sa má dlžník v zmysle ust. § 4b ods. 1 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní vyvarovať, sa rozumie taký majetok, ktorý by po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka bol využiteľný k uspokojeniu pohľadávok konkurzných veriteľov, teda majetok patriaci do konkurznej podstaty, ktorej súčasťou nie sú dlžníkove (úpadcove) pasíva.

Odvolačný súd je toho názoru, že uzatvorením Dodatku z 11. apríla 2005 k pracovnej zmluve z 1. októbra 2004 nedošlo k zmenšeniu majetku úpadcu ako celku pri inej ako bežnej obchodnej činnosti úpadcu. Navyše, podľa § 17 ods. 3 Zákonníka práce, neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť.

Preto súd prvého stupňa správne rozhodol, keď považoval pohľadávku žalobcu za oprávnenú ako pohľadávku proti podstate.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keďže ten je vo výroku vecne správny.

V konaní úspešný žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca trov odvolacieho konania nevyčíslil, preto mu tieto odvolací súd s poukazom na ust. § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.